

ISMERJÜK MEG A VÍVÓSPORTOT

Az MDP a Szovjet Sportvezetők példamutatása nyomán létrehozta az MHK sportmozgalmat, hogy testileg is edzettebb, egészségesebb szocialista embereket neveljen. Ez a mozgalom megindulása évében már félmillió fiatalat mozgósított. Ez a szám ebben az évben az üzemi MHK-mozgalom megszervezésével majdnem megkétszereződött.

Honvédségünkben a HSE megalakulása jelentett hatalmas fejlődést a szocialista tartalmú sportélet kifejlődésében.

Az imperialisták rágalomhadjárata ellen egyik legjobb fegyverünk azok a sikerek, amelyeket demokráciánk a sportban elért.

Egyik legnagyobb múltú sportág a vívás. 1908. óta, mikor a Habsburg-elnyomás alatt élő magyar nemzet először szerepelhetett teljes vívócsapattal olimpiai bajnokságban, a párisi olimpiász kivételével, minden kard-, egyéni és Páris kivételével, minden kardcsapatbajnokságot megnyertünk. Tör- és párbajtőrívásban pedig állandóan fokozódó sikereket értünk el.

A fenti eredmények bizonyítják, hogy a vívás szinte nemzeti sport Magyarországon és ebben a sportban a magyar versenyzők világviszonylatban is legyőzhetetlenek voltak. Ezek a nagyszerű sporthagyományok népi demokráciánk sportvezetőit és versenyzőit, de minden sportra termett fiatalat kell, hogy arra ösztönözzenek, hogy ebben a sportban, ahol élen jártunk, megőrizzük vezető helyünket. Honvéd Sport Egyesületünk a magyar dolgozó nép sportra leghivatottabb korszakait foglalja magában. Így minden sportegyesületnél inkább és elsősorban nekünk, honvéd sportolóknak, kell a vívást felkarolnunk, már csak azért is, mert a vívás terén a jövőt illetően nincsen minden rendben! Az elmúlt években, helytelenül, egyes sportvezetők azt állították, hogy a vívás, mint a letűnt lovagkorok maradványa, ma már nem időszerű. Mintha az a tény, hogy ez a férfias, katonás sportág, amelynek kifejlődéséhez a történelem homokóráján hosszú évszázadoknak kellett leperegnien, amíg a hadviselő kardforgatásból sport lett, valamit is levonna ennek a sportágnak mai értékéből. Az elmúlt korok történetében legendáshírű bajvívók álltak ki és döntötték el a csaták sorsát. Ezeket a rabszolgakorbán és a feudális korbán épűgy megtaláljuk.

Amint tovább gördült a világ kereke, eltűntek a bajvívók, a mindjobban fejlődő technika nem adott lehetőséget a kard hőseinek, hogy egyéni bátorságukkal egész csaták sorsát eldönthessék.

Eltűntek a bajvívók, de kialakult helyettük a testet, lelket nemesítő, bizonyos szabályok szerint üzőtt sportvívás.

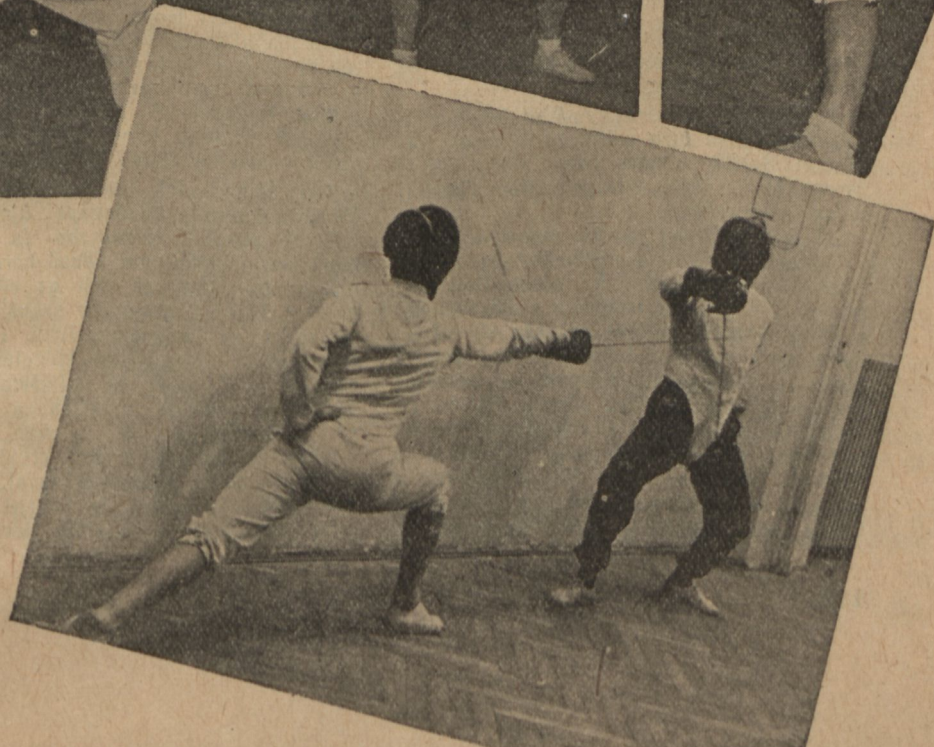
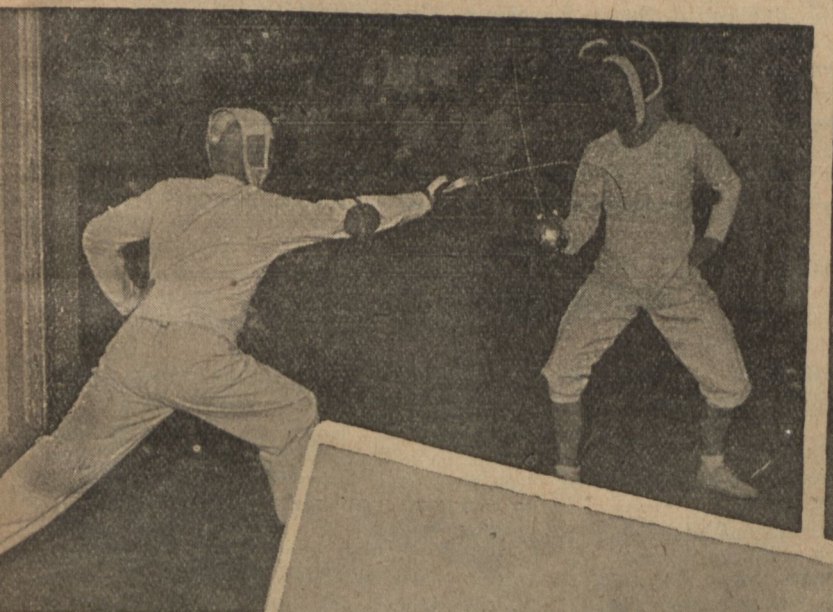
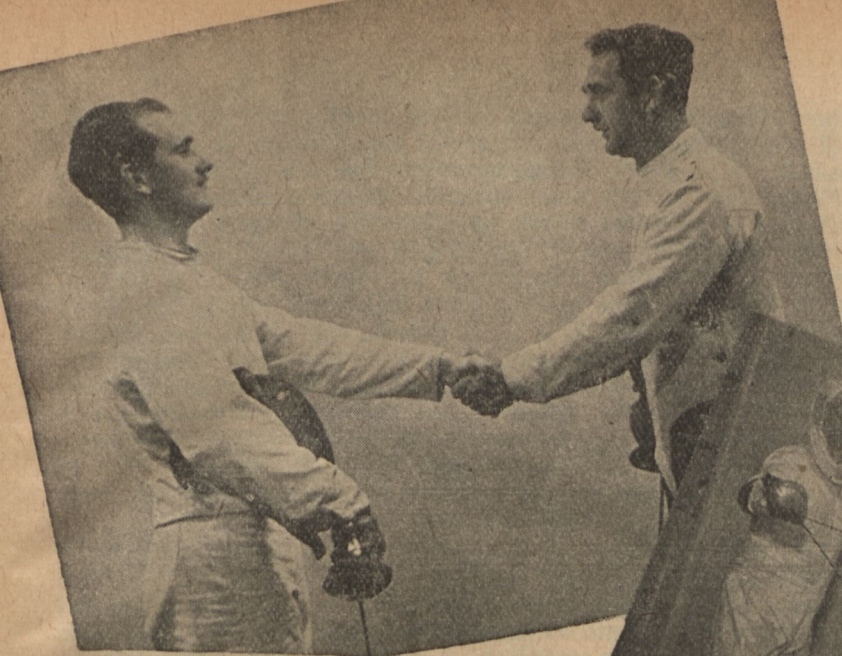
Magyarországban 1825-ben alakult meg az első magyar „vivoda”. Keresztlessy József vívómester nevéhez fűződik az azóta is uralkodó magyar kardvívómodor alapjainak megteremtése, amely más volt, mint a német, olasz, vagy francia vívómodor.

Forradalmisította a magyar kardvívó stílust, amelyet az alsókar mozdulatokkal operáló olasz vívásból, a csuklívívás továbbfejlesztésével és finomításával ért el, megteremtve az úgynevezett magyar kardvívómodort.

A vívást az olaszok sportszerűbben, könnyű kardok alkalmazásával fejlesztették tovább, a magyar kardvívás inkább a nehezebb kardokkal vívott, harcserű vívás irányába fejlődött.

A milleniumi vívóversenyen 140 külföldi és magyar versenyző közül Iványi alul maradt az olasz Ceccherinivel szemben. Ennek a versenynek a tanulságait leszűrve, a magyar vívósport is az olasz stílus felé tolódik és Santelli mester vezetésével átveszik az olasz fortélyokat és azt a magyar vívómodorral egyesítve kialakítják az új magyar vívómodort.

VIVÓINK
EDZÉS KÖZBEN

Mik a vívósport előnyei? Míg majdnem minden sporthoz testi adottság szükséges, addig kellő szorgalommal a vívást mindenki elsajátíthatja. A láb- és karizmok ruganyosságát és a gyors fel fogóképességet fokozza. Kitartó küzdőképességre nevel. Megtanít arra, hogy nincs elveszett helyzet és utolsó pillanatban is javunkra fordíthatjuk a küzdelem sorsát, ha ellenfelünk gyengéit helyesen felismerve, akaratunkat koncentrálni tudjuk. Egy sportág sem fejleszti oly mértékben a gyors reflexszeket, a villámgyors elhatározást és végrehajtást és a szellemi kombinálást, mint a vívás. Ez az a sportág, mely legkevésbé van korhoz kötve. Bajnokságok nyertesei épúgy kerülnek ki a 20 évesek, mint a 40 éven felüliek közül. Hogy ennyi előnye ellenére sem válhatott ez a nemzeti sport tömegsporttá, annak oka, hogy a háborús és a háborút közvetlenül megelőző években zártkörű katonatiszti sportot csináltak belőle. Arkagyev, az ismert szovjet sportmester is rámutatott egyik cikkében arra, hogy a szovjet emberek a vívással foglalkozva, ebbe a sportágba is új tartalmat visznek. A vívás, mint írja, népszerű lehet és kell, hogy azzá legyen a fiatalság körében, mivel egyike azon eszközöknek, mely a széles tömegeket a sporthoz, a testgyakorláshoz vezeti.

Mint mindenben, úgy a vívósport terén is meg kell szívlelnünk nagy példaképünk, a Szovjetunió tanításait. Nekünk is fel kell ismernünk a sport politikai elemeit s a magyar sportot a demokrácia bástyájává kell tennünk. Arra kell törekednünk, hogy eltűnjenek a bántó válaszfalak, ne legyenek előkező sportágak, hanem a magyar sport legyen teljes egészében a magyar dolgozó nép kincse.

Mi ezen belül a Honvéd Sport Egyesület Vívószakosztályának a feladata? Ki kell szélesíteni a honvédség sportját, széles tömegeket kell megnyernie a vívósport részére, mert így válik minden otthonába visszatérő leszerelt katonára a sport eszméjének terjesztőjévé és alkalmas lesz arra, hogy az üzemi és falubeli fiatalságot is megnyerje ennek a sportágnak. Ezáltal meg tudjuk teremteni azt a széles sportoló tömeget, amelyből biztosan kitermelhető vívótánpótlásunk, amely biztosítja számunkra továbbra is a vívósportban a vezető helyet.

IX. SZEMLE

E. KAZAKEVICS: Tavasz az Oderán. Révai, Budapest. 1950. 454. o.

E. Kazakevics Sztálin-díjas regénye a Szovjet Hadsereg diadalmas útját írja le az Oderától — Berlinig.

A Nagy Honvédő Háború utolsó hónapjai elevenednek meg előttünk. E napok történetét Sztálin elvtárs így foglalta össze Moszkvában, 1945. február 23-án kiadott 5. sz. parancsában.

„A Vörös Hadsereg 27. évfordulóját az ellenségen aratott új történelmi győzelmek közepette ünnepeljük. A Vörös Hadsereg nemesen, hogy megisztította szülőföldünket a hitleri söpredéktől, de sokszáz kilométernyire azok mögé a határok mögé vetette vissza az ellenséget, ahonnan a németek rablómódra országunkra törtek. Ez év januárjában a szovjet haderők kitartó harcok közepette Kelet-Poroszország határától a Visztula alsó folyásáig 270 kilométert; a Varsótól délre alkotott visztulai hídfőtől az Odera alsó folyásáig 570 kilométert; a

szandomiri hídfőtől mérven Német-Sziléziába 480 kilométert nyomultak előre.

Az 1945. évi januári és februári támadás 40 napja alatt csapataink 300 városból üzték ki a németeket, mintegy 100 harcokosi-, repülőgépi-, hadfelszerelés- és hadianyaggyárat foglaltak el, 2400-nál több vasútállomást és több mint 15.000 kilométernyi vasútvonalat kerítettek hatalmukba.

Téli támadásunk megmutatta, hogy a Vörös Hadsereg mindegyre újabb erőket talál az egyre bonyolultabb és súlyosabb feladatok megoldására. Dicső harcosai most megtanulták, hogyan kell az ellenséget a modern katonai tudomány szabályai szerint szétzúzni és megsemmisíteni. Harcosaink, akiket nagy felszabadító küldetésük lúdata lelkesít, a hősiesség és önfeláldozás csodálatraméltó példáját mutatják; a bátorságot és vakmerőséget, a harcban mesterien egyeztetik össze fegyvereik erejének és hatalmának teljes kihasználásával... A Vörös Hadsereg tábornokai és tisztjei mesterien egyeztetik össze a hatalmas technikai esz-